

1 FONT DE L'ÀNGEL

La font de l'Àngel es troba dins la finca de les Comes i és centenària.

Queda amagada sota una paret de pedra i una petita bauma. Atenció al

cap si voleu beure aigua! Una inscripció gravada a la llosa parla de dos patricis que fa anys la van restaurar. A Castellterçol hi ha una cinquantena llarga de fonts. A part de la de l'Àngel, les més populars són la del Prat del Pou, Sant Antoni, el Pontarró, Canals, la Vinyota i la Blada. Totes es conserven en bon estat gràcies a una colla de voluntaris que les neteja, restaura i endreça.

4 POUA DE GLAÇ DEL VAPOR

Fa uns anys aquesta poua quedava camuflada entre la malesa. L'ADF de Castellterçol es va ocupar d'esbrossar la zona i treure les escombreries que s'acumulaven al fons. També van posar unes baranes de protecció per poder visitar-la amb seguretat. La poua del Vapor, i tota la resta, van funcionar des del segle XVII fins als anys 30 del segle XX. Impossible fer la competència a l'electricitat i les màquines de fer gel! Per sort, com que no han fet nosa, no s'han destruït. A Castellterçol hi ha unes vint-i-cinc poues catalogades, una dotzena de les quals, en bon estat de conservació. Totes formen part del projecte Ecomuseu del Moianès.

5 RENTADOR DE LLANA EL ROQUER

El Roquer està considerat com un dels 150 millors elements del patrimoni industrial de Catalunya, segons el Museu de la Ciència i la Tècnica. Es tracta d'un antic rentador de llana, molt singular, que va funcionar a ple rendiment entre els segles XVI i XIX, quan el gremi de paraires de Castellterçol tenia fama i moltes comandes. Després d'esquilar les ovelles, els vellons es portaven aquí per netejar-los i deixar-los a punt per ser filats i teixits. Veieu el canal que va de punta a punta? La llana bruta es posava a dians, amb cabassos de vímet. Gràcies a un sistema de comportes es provocava un cert corrent d'aigua, que s'anava enduent la brutícia. La llana també es rentava a les piques, amb aigua calenta, sabó, carbonat de sosa o taní natural. Si pugeu les escales veureu on s'assecava la llana, estesa al sol i al vent. Era un procés delicat, perquè s'havia d'aconseguir el punt just d'humitat. Si s'assecava del tot, la fibra es trencava i s'esgrogueïa! Quan el gran safareig va caure en desús, les mestresses del poble el van fer servir per anar-hi a rentar la roba.

BUSQUEM, BUSQUEM!

A veure si, durant el recorregut, trobeu: una xemeneia, l'any 2002, sis cavalls i sis vaques, una resclosa per recollir aigua, uns cilindres gegants de palla, una cúpula de pedra, un poema, un ocell gran i gris (és un Bernat Pescaire, quina sort veure'!!), una rosassa feta amb rajols.

TRESORS AMAGATS

Atenció geocachers! En aquest recorregut hi ha una sèrie de cachès.

www.geocaching.com

IMPORTANT

Camíem per una zona ramadera, procureu no molestar el bestiar. Si entre la poua del Vapor i el Roquer trobeu animals, podeu refer el camí i entrar al rentador per l'altre banda del riu. Tingueu cura de l'entorn i el patrimoni. Ens ha de durar molts anys!

2 POUA DE GLAÇ DE LA VINYOTA

Les poues o pous de glaç són uns dipòsits de pedra que servien per guardar el gel que s'extreia de rieres o es produïa en basses. A l'estiu es venia a Barcelona, el Vallès i el Maresme. En feien servir als hospitals, als vaixells i a les fàbriques de gelats i begudes. La poua de La Vinyota és una de les més grans del poble. Afineu la vista i mireu a l'interior. A les parets s'hi veuen els encaixos de les bastides, des d'on es treballava per empouar i desempouar, omplir i treure els blocs de gel. Al fons de tot hi ha el canal de desguàs, fet amb carreus i lloses.

3 EL MOLÍ NOU

El Molí Nou forma part dels molins fariners escampats al llarg de la riera de Fonts Calents. També hi ha el Molí Vell, Sant Joan, Molí Xic, Molí de l'Oller i La Fàbrega. Tots ells van funcionar a ple rendiment durant l'època preindustrial i van tancar amb la mecanització de les farineres. Els pagesos i molts veïns del poble portaven el blat, l'ordi i el blat de moro a moldre aquí. Servien per fer pa blanc, menjar pel al bestiar o farinetes. Aquest molí va ser l'últim en

plegar. Les riuades del 1962 van fer malbé la bassa i van inundar l'edifici!

I ja no es va molinar més.

6 L'ANTIGA FÀBRICA TÈXIL ROGER-DIESTE, "EL VAPOR"

Veieu una xemeneia, alta i esbelta? Data de principis del segle XX, quan el poble s'espavila després d'anys de decadència. La vella tradició dels paraires i teixidors es reprèn en forma de fàbriques tèxtils petites i mitjanes, modernes i mecanitzades. La del Vapor es va construir entre el 1905 i el 1910. L'empresa familiar va anar creixent i ampliant-se sota la direcció d'en Josep Roger i el seu gendre, en Joaquim Dieste. Feien, sobretot, jocs de llit, llençols i vànoves, que es venien a Espanya i Europa. Entre les dècades dels 50 als 70, la fàbrica del Vapor va funcionar a tota màquina, tenyint els fils, teixint i fent patrons. Hi treballaven més de 70 persones. Va plegar a finals del segle XX. Bona part de la fàbrica es va enrunar per poder fer l'actual zona industrial. Com a testimoni històric, però, s'han conservat la xemeneia i un parell de naus antigues.